

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 6. Episcopus Apamiensis mandatur carceri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Secul. XIV. ac He

A.C. 1301.
Rayn.n.14. Sanctorum Omnium Florentiam intrasset, Papa post mensis spatium eo Cardinalem Matthæum Aquaspartanum tanquam Legatum misit, cum Carolo daturum operam placandis factionibus amplissimam urbem illam discendentibus.

n. 15.

Sed hoc iter Carolus Valefius eo potissimum fine habuit, ut Regem Carolum Claudum ad recuperandam Siciliam adjuvaret. Quapropter ei Papa concessit decimas, quas solverent Francia, Italia, Sicilia, Sardinia, Corsica, tractus Principis Achaici & Ducis Atheniensis, vicinæque insulæ.

§. VI.

*Episcopus Apamiensis mandatur
carceri.*

*Sup. lib. 89.
§. 38.*

Hoc anno coeptæ sunt notissimæ illæ controversiæ inter Papam Bonificium, ac Regem Philippum Pulchrum propter Bernardum Saissetum primum Episcopum Apamiensem. Ad Regem delatum est nomen hujus Præfulis, quasi Comitibus Fuxensi Conveniensique suffisset, ut concitarent turbas, urbemque & comitatum Tolosanum regiæ ditioni denuo

denuo subjectum subtraherent. Argue-
 batur etiam, quod dixisset, Apamiam
 non spectare ad regnum; a Rege ha-
 bere se nihil; eum nummos adulteri-
 nos cudere; non esse legitimum; ac
 denique nullo ponendum in numero.
 Hæc testimoniis confirmati sunt in ju-
 diciaria inquisitione jussu Regis ince-
 pta die Mercurii post festum SS. Tri-
 dis vigesimo quarto Maji an. 1301. Tum
 Rex Proceres regni sui una cum multis
 Doctoribus, Clericis, laicisque Silvanestum
 venire, ac de consilio eorum A-
 pamiensem Episcopum præsentem com-
 prehendi jussit, & asservandum tradi-
 dit Egidio Ascelino Narbonensi Ar-
 chiepiscopo ipsius Metropolitæ, ut ab
 eo judicatum exauguratumque merita
 poena afficeret. Itaque Ascelinus ca-
 ptivi curam suscepit ex consensu Epis-
 copi Silvanestini ad juridicalem hunc
 actum concedentis territorium; ac dein
 etiam Remensem Archiepiscopum con-
 sentientem habuit.

Simul statutum est, ut Regis Lega-
 tus aliquis Papam de actis omnibus
 edoceret, & adderet: Tametsi Rex ho-
 minem convictum de criminibus, in qui-
 bus omne cessat privilegium, mox ad
 supplicium mittere potuit, debuitque,
 nihilominus voluit insistere vestigiis ma-
 jorum, qui Gallicæ ac Romanæ Ec-
 clesiæ

scæcul. XI 7.
 A. C. 1301.

Differends
 p. 627. &c.

p. 634.

p. 629.

p. 630.

Sæcul. XIV.
A.C. 1301.

clesiæ matris suæ jura nunquam non
conservarunt. Quocirca te orat, sanctis-
sime Pater, ut hac in re officio fungaris
tuo, ac fontem dignitate sua & omnicle-
ricatus privilegio exuas, ut in foro pro-
fano, cum desperata sit ejus emendatio,
puniri, prout meruit, queat. Legatus
his porro mandatis instruebatur: Papa
probabiliter respondebit, haud posse a se
damnari hominem, qui convictus non
sit; & duabus e viis alterutram esse in-
eundam; scilicet vel mittendum ad se
Episcopum, vel rem in Gallia examinan-
dam. Posterius si fiat, videndum est, u-
trum Metropolitæ ac Suffraganeis ejus,
an vero Legato aliisque Inquisitoribus a
Sacra Sede delectis mandetur negotium?
Sciendum præterea, an Papa solam cau-
sæ cognitionem, aut etiam judicium, ac
executionem ipsam permittat? Hæc om-
nia in consultationem veniant, oportet.

§. VII.

*Papæ querimonie de Philippo
Pulchro.*

Sed Papa Bonifacius comperta Apa-
mientis Episcopi captivitate ad Re-
gem Philippum scripsit epistolam sic in-
choatam: Ex jure divino humanoque
Præsules ac viri ecclesiastici, in quos ho-
mines

Rayn. n. 28.
Differ. r. 661